

sig huruvida den i direktiven angivna tidpunkten för länsingenjörskontorens inordnande i länsstyrelserna är lämplig, bl. a. med hänsyn till länsstyrelsernas organisation. Eventuellt bör sålunda länsingenjörskontoren inordnas först sedan beslut fattats — efter det länsförvaltningsutredningen framlagt sina förslag — och i avvaktan därpå direkt underställas statens naturvårdsnämnd.

Stockholm den 20 januari 1966

Bror E. Nyström

Bengt Arweson

Carl-Erik Johansson

Nr 140

Av herr Persson i Heden m. fl., om statsbidrag till hushållningssällskapen för klövvård och hovvård.

(Lika lydande med motion nr 97 i Första kammaren)

I årets statsverksproposition (bil. 11) föreslås att det statliga stöd till hovvårdsföreningar och ambulerande hovslagare, som under budgetåret 1964/65 utgick med 150 000 kronor och som genom hushållningssällskapen fördelats på ca 200 hovslagare, i fortsättningen skall indragas. Förslaget grundar sig på ett av 1963 års hästutredning avgivet betänkande (SOU 1965: 44). Utredningen finner nuvarande former för hovvårdsstöd mindre lämpliga, till vilken uppfattning departementschefen ansluter sig. Målet för statens stöd till hästaveln bör enligt departementschefen i fortsättningen vara att skapa förutsättningar för en kvalitativt sett högtstående hästavel inom landet.

Få åtgärder är mer ägnade att befordra hästarnas kvalitet än en regelbunden hovvård, utförd av därtill kvalificerad yrkesman. Bristfällig hovvård innebär, förutom minskad brukbarhet hos hästen, även direkt lidande för denne och har alltså förutom ekonomiska även djurskydds- och hälsoaspekter. En god hovvård redan från föl- och unghästtiden har en mycket stor kvalitetsfrämjande effekt. I veterinärstyrelsens remissyttrande över hästutredningens förslag framhålles bl. a.: »En rätt hovvård med dess direkta betydelse för att förhindra uppkomsten av diverse extremitetslidanden måste också ges i enlighet med de bestämmelser, som finns rörande djurskydd och djurvård. Detsamma gäller klövvården, som även bör vara en naturlig arbetsuppgift för hovslagarna.» Departementschefen har också för

sin del vitsordat riktigheten i detta påstående med följande uttalande: »Då en riktig hovvård är av avgörande betydelse för att hästarna skall kunna utnyttjas effektivt, är det betydelsefullt att tillgången på kvalificerade hovslagare tryggas.»

Ett område, som i vårt land ännu är mycket eftersatt, är nötkreaturens klövvård. Medan effektiva produktionsstimulerande åtgärder och försök till rationaliseringar ständigt vidtas inom nötkreatursskötseln, har däremot klövvården kommit att bli alltmer eftersatt, trots att underlåtenhet i dessa ting visat sig ha en direkt negativ verkan på såväl mjölkavkastning som köttansättning. Enligt inhämtade uppgifter har situationen varit densamma i Danmark, där man nyligen vidtagit åtgärder, som lett till att nu ca 300 000 av Danmarks kor innefattas i regelbunden klövvård, utförd av centralt med statsbidrag utbildade yrkesmän.

Även om vi med tillfredsställelse hälsar departementschefens uttalande, att utbildningsmöjligheterna för hovslagare i framtiden skall förbättras, anser vi att ett hastigt avbrott i nu utgående stöd åt den decentraliserade hovvården måste få mycket menliga konsekvenser och illa rimmar med strävandena att stödet åt hästaveln i fortsättningen skall ha enbart kvalitetsbefrämjande effekt.

Vi anser det synnerligen angeläget att ett effektivt stöd lämnas till klövvård och hovvård även i fortsättningen. Stödet bör fördelas genom hushållningssällskapen och lämnas till hovvårdsföreningar för främst utrustning (ässja, verkstol m. m.) samt till arbetande hästavelsförening med aktiv hovvård för föl och unghästar på sitt program. Jämväl bör hushållningssällskap kunna lämna utrustningsbidrag till specialiserade klövbekämpare.

Med hänvisning till vad ovan framförts hemställer vi,

att riksdagen vid behandlingen av stödet åt hästaveln måtte hos Kungl. Maj:t anhålla att oförändrat belopp, 150 000 kronor, ställes till lantbruksstyrelsens förfogande för att av hushållningssällskapen utlämnas till stöd åt klövvård och hovvård.

Stockholm den 20 januari 1966

Arne Persson

i Heden

Carl Eric Hedin

Sigvard Rimås